

TUTKIMUSRAPORTTI

IKAALINEN

Kylpylä

Kivikautisen asuinpaikan arkeologinen koekaivaus
20.11.2015

AKDG 4717:1

MUSEOVIRASTO

ARKEOLOGISET KENTTÄPALVELUT

KOEKAIVAUSRYHMÄ

JAN-ERIK NYMAN

Tiivistelmä

Ikaalisten Kilvakkalan kylässä sijaitsevalle kiinteistölle 143-416-4-98 Eikkilä I on suunniteltu rakennettavaksi uusi pihatie. Lähistöllä sijaitsee Kylpylä -niminen kivikautinen asuinpaikka, jonka vuoksi Pirkanmaan maakuntamuseo katsoi, että paikalla täytyy tehdä arkeologinen koekaivaus ennen tietöiden aloittamista. Kyseessä oli pieni yksityinen hanke, joten Museoviraston koekaivausryhmä suoritti edellytetyn koekaivausvirityksenä 20.11.2015. Koekaivauksessa todettiin, että suunniteltu pihatie tulee kulkemaan jo aikaisempien maansiirtotöiden tuhoamalla alueella. Tielinjan viereen ehjään maastoon kaivetuista koekuopista ei saatu kivikautisia löytöjä, joten koekaivauksen perusteella Kylpylän kivikautinen asuinpaikka ei ulotu suunnitellulle tielinjaukselle.

Kannen kuva: Näkymä kohti tutkimuskohdetta, kuvattu lounaasta. AKDG 4717:1

Sisällysluettelo

Kansilehti	
Tiivistelmä	
Sisällysluettelo	1
Arkisto- ja rekisteritiedot	2
Sijaintikartat	3
1. JOHDANTO	5
2. TUTKIMUSHISTORIA	6
3. KOHTEEN SIJAINTI JA KUVAUS	7
4. TUTKIMUSMENETELMÄT	9
5. KAIVAUSHAVAINNOT	10
6. YHTEENVETO	10
7. LÄHTEET	11
8. DIGIKUVALUETTELO	11
9. KOEKUOPAT	12
Yleiskartta 1:500	13

Arkisto- ja rekisteritiedot

Kohteen nimi:	IKAALINEN Kylpylä
Muinaisjäännöslaji:	Kivikautinen asuinpaikka
Muinaisjäännösrekisterino:	143010033
Inventointinumero:	4.2.2. (Teinonen 2001) 3.11. (Adel 2002)
Tutkimuksen laatu:	Koekaivaus
Kenttätyönjohtaja:	Jan-Erik Nyman, FM
Apulaistutkija:	Inga Nieminen, Huk
Tutkimuksen rahoittaja:	Museovirasto (virkatyö)
Kenttätyöaika:	20.11.2015
Tutkittu ala:	2,0 m ²
Maakunta:	Pirkanmaa
Kunta, kylä:	Ikaalinen, Kilvakkala
Kiinteistötunnus:	143-416-4-98 Eikkilä I
Peruskartta, TM35-lehtijako:	M3444L
Peruskartta, Yleislehtijako:	2122 09 Kilvakkala
Tutkitun alueen keskikoordinaatit:	N: 6855269 E: 290683 (ETRS-TM35-FIN)
Tutkitun alueen korkeus:	Z: 86,0 - 93,0 (N2000)
Kohteen lähin osoite:	Kuivaniemenpolku 8, 39500 Ikaalinen
Kaivauslöydöt:	-
Aikaisemmat tutkimukset:	2001 Aija Teinonen, inventointi 2001 Hanna-Maria Pellinen, koekaivaus 2002 Vadim Adel, inventointi 2004 Ulla Tupala, valvonta
Aikaisemmat löydöt:	KM 30387. Hiomalaaka. Diar. 15.9.1997. Lauri Rantalan löytämä KM 32712:1-10. Saviastian paloja, mahdollinen kivilaji-iskos, kvartsi-iskoksia ja palanutta luuta. Diar. 6.9.2001. Aija Teinonen, inventointi KM 32922:1-36. Rautakappale, kiviesineen katkelmia, saviastian paloja, pii-iskos, kivilaji-iskoksia, kvartsiydin, kvartsi-iskoksia, palanutta savea ja palanutta luuta. Diar. 14.11.2001. Hanna-Maria Pellinen, koekaivaus KM 33442:1-3. Kvartsi-iskoksia ja palanutta luuta. Diar. 26.11.2002. Vadim Adel, inventointi KM 34940:1-2. Kvartsi-iskoksia ja mahdollinen hioin. Diar. 26.11.2004. Ulla Tupala, valvonta
Digikuvat:	AKDG 4717:1-5, luettelo s. 11
Maastokarttaote:	1:200 000, A4, s. 3 1:20 000, A4, s. 4
Kartat:	Yleiskartta 1:500, A3, s. 13
Liitteet:	-
Tutkimusraportti:	Museoviraston arkisto, Helsinki

IKAALINEN Kylpylä

N: 6855269 E: 290683 (ETRS-TM35FIN) Z: 86,0 - 93,0 (N2000)

1: 200 000

IKAALINEN Kylpylä

N: 6855269 E: 290683 (ETRS-TM35FIN) Z: 86,0 - 93,0 (N2000)

1: 20 000

1. JOHDANTO

Ikaalisten Kilvakkalan kylässä sijaitsevalle kiinteistölle 143-416-4-98 Eikkilä I on suunniteltu rakennettavaksi uusi pihatie. Lähistöllä sijaitsee Kylpylä -niminen kivikautinen asuinpaikka (muinaisjäännösrekisterinumero 143010033), joka on muinaismuistolain mukaan (295/1963) rauhoitettu kiinteitä muinaisjäännös. Tästä syystä Pirkanmaan maakuntamuseo oli hanketta koskevassa lausunnossaan todennut, että paikalla täytyy tehdä arkeologinen tutkimus.

Pirkanmaan maakuntamuseo antoi 18.11.2015 Museoviraston koekaivausryhmälle tehtäväksi suorittaa edellytetty tutkimus. Tutkimuksessa tuli selvittää onko rakennettavaksi suunnitellulla määrälalla säilynyt kiinteää muinaisjäännöstä. Tutkimus toteutettiin pienenä koekaivauksena yhden päivän aikana 20.11.2015. Työ tehtiin virkatyönä ja Museovirasto kustansi tutkimuksen, koska kyseinen rakennushanke oli pieni yksityinen hanke. Tutkittava alue oli noin 500 m², josta lähes puolet pinta-alasta todettiin tuhoutuneeksi aikaisempien maanmuokkauksien seurauksena. Tutkimuskohteelle kaivettiin kahdeksan 0,5 x 0,5 m:n kokoista koekuoppaa ja tutkittu pinta-ala on näin 2 m². Tutkimuksessa toimi johtajana FM Jan-Erik Nyman ja apulais-tutkijana HuK Inga Nieminen.

Helsingissä 9.6.2016

Jan-Erik Nyman, FM

2. TUTKIMUSHISTORIA

Ensimmäinen viite Kylpylän kivikautisesta asuinpaikasta saatiin vuonna 1997 kun yksityishenkilö löysi Kuivaniemeltä hiomalaa'an (KM 30387) tietyön yhteydessä noin 20 cm:n syvyydestä. Asuinpaikaksi kohde varmistui vuonna 2001, kun HuK Aija Teinonen Pirkanmaan maakuntamuseosta inventoi aluetta asemakaavamuutoksen vuoksi. Silloin ei uusia löytöjä tai muita asuinpaikkaan viittavia havaintoja kuitenkaan saatu Kuivaniemeltä, vaan noin 150 m hiomalaa'an löytöpaikasta länteen Ikaalisten kylpylälle vievän Wegeliuksenkadun länsipuolelta. Koekuopista löytyi noin 140 x 40 m kokoiselta alueelta saviastian paloja, mahdollinen kivilaji-iskos, kvartsi-iskoksia ja palanutta luuta (KM 32712:1-10). Asuinpaikka-alue oli osittain vanhaa peltomaata ja osittain hyvin säilynyttä metsämaastoa ja alueen korkeuden todettiin olevan 88-92 m mpy. Metsämaastossa hyvin säilynyt asuinpaikka-alue nimettiin osa-alueeksi 1 ja vanhalla pellolla huonosti säilynyt alue osa-alueeksi 2 (Teinonen 2001:8-14).

Ikaalisten kylpylän laajennushankeen vuoksi päätettiin vielä samana vuonna tutkia asuinpaikan osa-alueita 2 koekaivauksin. Koekaivausta johti FM Hanna-Maria Pellinen Pirkanmaan maakuntamuseosta ja koekuoppien avulla tutkittiin yhteensä 10,25 m². Tutkimuksessa löytyi kiviesineen katkelmia, saviastian paloja, pii-iskos, kivilaji-iskoksia, kvartsiydin, kvartsi-iskoksia, palanutta savea ja palanutta luuta. Näiden lisäksi otettiin talteen yksi rautafragmentti, jota ei varmuudella pystytty tunnistamaan historiallisen ajan esineeksi (KM 32922:1-36). Osaa pienestä saviastia-aineistosta Pellinen pitää mahdollisesti vanhempaa varhaiskampakkeramiikkana (KA I:1) ja osaa tätä nuorempaa kampakeramiikkana. Löydöt keskittyivät selkeästi asuinpaikan osa-alueen kaakkoisosaan ja erityisesti 90 m korkeuskäyrän yläpuolelle. Kaikki koekaivauksen löydöt olivat peräisin pellon sekoittuneesta kyntökerroksesta ja säilyneitä vanhoja kulttuurikerroksia tai rakenteita ei löytynyt. Kahdesta koekuopasta saatiin viitteitä tuhoutuneista rakenteista, joista yksi on mahdollisesti ollut tulisija. Löydetyt palat palanutta savea ovat Pellisen mukaan mahdollisesti savitiivistettä, jonka perusteella hän pitää mahdollisena, että paikalla on myös ollut kivikautta myöhempää esihistoriallisesta asutusta. Pellinen toteaa lisäksi tutkimusraportissaan, että Kylpylän asuinpaikan ydinalue on koekaivauksen vähäisten löytöjen perusteella sijainnut tutkitun alueen ulkopuolella (Pellinen 2001).

Kylpylän asuinpaikkakohdetta tarkastettiin uudelleen vuotta myöhemmin, kun Pirkanmaan maakuntamuseon tutkija Vadim Adel teki alueella Ikaalisten kaupungin osayleiskaava-alueen arkeologisen inventoinnin. Tarkastuksen yhteydessä löytyi kivikautisia asuinpaikkalöytöjä Kuivaniemeltä ja näin varmistui, että vuonna 1997 löytyneen hiomalaa'an kohdalla on myös ollut kivikautista asutusta. Adel löysi noin 50 x 20 m kokoiselta alueelta Kuivaniemenpolun varrella olleista maaleikkauksista kvartsi-iskoksia ja palanutta luuta (KM 33442:1-3) sekä likamaata. Löytöalueen korkeus on noin 94-95 m mpy. Kuivaniemen löytöalue liitettiin Kylpylän asuinpaikkaan erillisenä osa-alueena, jota nimettiin osa-alueeksi C. Adel arvioi inventointiraportissaan, että Kylpylän osa-alue C on suhteellisen pieni kivikautinen asuinpaikka, jonka kulttuurikerros on pääosin tuhoutunut tierakentamisen seurauksena (Adel 2002:57-61).

Vuonna 2004 Kylpylän asuinpaikan osa-alueella C tehtiin arkeologinen valvonta uuden viemäriputken asentamisen vuoksi. Valvonnasta vastasi Ulla Tupala Pirkanmaan maakuntamuseosta. Viemäriputki kaivettiin Kuivaniemenpolun kohdalle, jonka alle jo noin kymmen vuotta aikaisemmin oli kaivettu vesijohtoputki. Lisäksi valvottiin kahteen taloon kaivetut putkiliittymät. Valvonnassa todettiin, että putkilinjan kohdalla maakerrokset olivat suurimmilta osin täysin sekoittuneita. Putkikaivannosta löytyi vain yksi mahdollinen hioin (KM 34940:2). Lisäksi löytyi muutama kvartsi-iskos (KM 34940:1) tienviereisestä maaleikkauksesta (Tupala 2004).

3. KOHTEEN SIJAINTI JA KUVAUS

Tutkittava kohde sijaitsee Ikaalisten Kilvakkalan kylässä Kyrösjärveen työntyvän Kuivaniemi-nimisen kaapehkon niemen kaakkoisrannalla noin 1,6 km Ikaalisten kirkosta länteen. Lounais-koillissuuntainen Kuivaniemi on osittain jyrkkäreunainen moreeniharjanne, jonka laen korkeus on noin 95 m mpy. Laelta harjanteen rinteet laskevat reilut 10 m Kyrösjärveen, jonka vedenpinnan korkeus on 83,5 m mpy (N2000). Tutkittava kohde sijaitsee kiinteistöllä 143-416-4-98 Eikkilä I harjanteen jyrkästi kohti Kyrösjärveä laskevalla rinteellä. Kiinteistön osittain tasoitetulla rantatörmällä on 1900-luvun lopulla rakennettu hirsinen loma-asunto ja kiinteistön lounaiskulmassa harjanteen päällä on kevytrakenteinen vaja. Loma-asunnon koillispuolella on kaivo. Alueella kasvaa suhteellisen harvakasvuista mäntymetsää.

Kiinteistölle on suunniteltu rakennettavaksi uusi pihatie, joka tulee kulkemaan loma-asunnosta kiinteistön pohjoisreunaa myöten ja yhdistymään harjannetta pitkin kulkevaan Kuivaniemenpolkuun kiinteistön luoteisnurkan kohdalla. Harjanteen rinteitä on ilmeisesti kiinteistön loma-asunnon rakentamisen yhteydessä osittain tasoitettu ja käytännössä koko uusi tielinja on ollut raskaan maanmuokkauksen kohteena. Loma-asunnon länsipuolella oleva noin 2 m korkea maaleikkaus osoittaa, että varsinkin rakennuksen ympäristöstä on poistettu suuri määrä maata rakennustöiden yhteydessä. Lähimmät kivikautiset löydöt ovat Kylpylän asunpaikan osa-alueesta C noin 20 m suunnitellusta tielinjasta lounaaseen. Uusi tielinja tulee kulkemaan korkeuskäyrien 86-92 välissä, eli hieman alempana kuin osa-alue C:n aikaisemmat löydöt. Asuinpaikan osa-alueet 1 ja 2 sijaitsevat tutkimuskohteesta noin 200 m länteen.

Kuva 2. Näkymä kohti suunniteltua tielinjaa, kuvattu idästä. AKDG 4717:2

Kuva 3. Eikkilä I -kiinteistön tasoitetulle rantatörmän päälle rakennettu loma-asunto, kuvattu etelästä. AKDG 4717:3

Jääkauden mannerjään sulamisen jälkeen tutkimuskohde nousi maakohoamisen myötä merestä Itämeren Ancyliusjärvi-vaiheen aikana mesoliittisen kauden lopulla noin 8000 vuotta sitten. Samoihin aikoihin kuroutui myös Kyrösjärvi omaksi järvioltaaksi. Epätasaisen maakohoamisen aiheuttama kallistuma Kyrösjärvessä on johtanut siihen, että järven vedenpinta on kuroutumisen jälkeen ollut pääsääntöisesti laskeva. Noin 2500 vuotta sitten kasvava sademäärä on Kyrösjärven geologisten ja limnologisten tutkimusten perusteella

kuitenkin nostanut järven vedenpintaa jossain määrin. Järven vedenpintaa alettiin laskea 1800-luvulla ja vuoden 1865 laskussa vedenpintaa laskettiin kaksi metriä nykyiselle tasolle (Alhonen 1996:37-44). Järven nykyinen vedenpinnan taso on 83,5 m mpy (N2000). Alueella on havaittavissa kaksi vanhaa rantatörmää, joiden korkeudet ovat 85-86 m mpy ja 88-90 m mpy. Näistä alempi on ilmeisesti jäänyt kuivalle maalle 1800-luvun vedenlaskun yhteydessä, mutta ylempi törmä lienee huomattavasti iäkkäämpi.

Tutkimuskohteen lähialueelta tunnetaan Kylpylän asuinpaikan lisäksi Heinistö ja Heinistön lava –nimiset kivikautiset asuinpaikat. Myöhempiä esihistoriallisia kohteita ei lähialueelta tunneta. Tutkimuskohteena oleva Kuivaniemi kuuluu viimeistään keskiajalla syntyneeseen Kivakkalan kylään, jota on pidetty yhtenä alueen vanhimmista kylistä (Papunen 1996:229). Kuivaniemellä ei historiallisen kartta-aineiston perusteella ole kuitenkaan ollut mitään pystyvämpää asutusta tai viljelyä ennen 1900-keskivaihetta, kun alueelle alkoi syntyä pientaloasutusta. Eikkilä I on lohkottu erilliseksi kiinteistöksi vuonna 1971.

Kuva 4. Ote maanmittari Petter Wirzeniuksen laatimasta kartasta vuodelta 1787-88, johon tutkimuskohte merkitty mustalla ympyrällä. Lähde: Kansallisarkisto A19:15/1-11

Kuva 5. Ote maanmittari Wilho Stenroosin laatimasta kartasta vuodelta 1911, johon tutkimuskohde on merkitty mustalla ympyrällä. Lähde: Kansallisarkisto A19:15/146-148

4. TUTKIMUSMENETELMÄT

Heti tutkimuksen alkuvaiheessa kävi selväksi, ettei suunnitellun tielinjan kohdalla ollut enää juurikaan säilynyttä alkuperäistä maapintaa aikaisempien maansiirtotöiden seurauksena. Tästä syystä päätettiin kohdistaa koekaivauksen koekuopitus tielinjan lounaispuoleiselle rinteelle, jossa oli ehjää maapintaa. Tämän koekuopituksen tavoite oli selvittää onko tielinjan kohdalla mahdollisesti ollut tuhoutunutta asuinpaikka-alueita. Rinteeseen kaivettiin 7 kpl 0,5 x 0,5 metrin kokoista koekuoppaa, joiden lisäksi kaivettiin yksi 0,5 x 0,5 kokoinen koekuoppa tielinjan kohdalle. Sillä haluttiin varmistaa, ettei tasoituskerroksien alla ollut säilyneitä kulttuurikerroksia. Tutkittu pinta-ala on näin yhteensä 2 m². Koekuopat kaivettiin lapiolla ja tarvittaessa myös lastalla ohuina kerroksina. Kaikki kaivettu maa-aines seulottiin ja koekuopat kaivettiin puhtaaseen pohjamaahan asti. Mahdolliset löydöt otettiin talteen 10 cm kerroksissa. Koekuopissa esiintyvistä ilmiöistä ja maannoksista tehtiin muistiinpanot ja osa koekuopista valokuvattiin digitaalikameralla. Koekuoppien sijainnit mitattiin VRS-RTK -laitteella (Topcon Hiper SR), jonka tarkkuus on ± 2 cm. Mittaukset suoritettiin valtakunnallisessa ETRS-TM35FIN-tasokoordinaatistossa ja N2000 korkeusjärjestelmässä. Koekaivausten lopuksi koekuopat peitettiin. Lisäksi tarkastettiin silmämääräisesti lomarakennuksen ja tielinjauksen länsipuolella olevan maaleikkausta niiltä kohdin, jossa oli paljasta mineraalimaata.

Jälkityövaiheessa laadittiin Maanmittauslaitoksen maastokartan pohjalle yleiskartta mittakaavaan 1:500, johon lisättiin koekuopat ja muut havainnot. Tutkimuksessa otetut digitaaliset valokuvat ovat luetteloitu

Museoviraston kuvakokoelmiin päänumerolla AKDG 4717. Jälkitöissä allekirjoittanut vastasi tutkimusraportin ja yleiskartan laatimisesta sekä valokuvien luetteloinnista. Koekaivauksessa ei löytynyt Kansallismuseon kokoelmiin talletettavia löytöjä.

5. KAIVAUSHAVAINNOT

Koekaivauksessa ei löytynyt viitteitä kivikautisesta asuinpaikasta tai muusta kiinteästä muinaisjäänneksestä. Rinteeseen kaivetuista koekuopista oli havaittavissa vain luontaisia podsol-maannoksia. Mitään kulttuurikerrokseen viittavia maavärjäytymiä tai löytöjä ei koekuopista löytynyt. Rinteen yläosassa maaperä on hienojakoista hietaa, joka muuttuu hieman karkeammaksi vanhan rantatörmän päällä noin 90 m mpy. Tasoitetulle alueelle suunnitellun tielinjan kohdalle kaivetusta koekuopasta (nro 8) kävi ilmi, että maaperä on varsin sekoittunut ainakin puolen metrin syvyyteen asti. Kiinteistön lomarakennuksen ja uuden tielinjauksen länsipuolella olevasta maaleikkauksesta ei myöskään saatu mitään havaintoa mahdollisesta kivikautisesta asuinpaikasta.

Kuva 6. Koekuoppa 1, kuvattu pohjoisesta. AKDG 4717:4

Kuva 7. Koekuoppa 5, kuvattu pohjoisesta. AKDG 4717:5

6. YHTEENVETO

Ikaalisten Kilvakkalan kylässä sijaitsevalle kiinteistölle 143-416-4-98 Eikkilä I on suunniteltu rakennettavaksi uusi pihatie. Lähistöllä sijaitsee Kylpylä -niminen kivikautinen asuinpaikka, joka on muinaismuistolain mukaan (295/1963) rauhoitettu kiinteitä muinaisjäännöksi. Tästä syystä Pirkanmaan maakuntamuseo oli hanketta koskevassa lausunnossaan todennut, että paikalla täytyy tehdä arkeologinen tutkimus ja antoi Museoviraston koekaivausryhmälle tehtäväksi suorittaa edellytetty tutkimus.

Tutkittava alue oli noin 500 m², josta lähes puolet pinta-alasta todettiin tuhoutuneeksi aikaisempien maansiirtotöiden seurauksena. Kiinteistön pihatie on suunniteltu kulkevan tällä jo tuhoutuneella alueella, joten koekaivaukset kohdistettiin pääosin tielinjan länsipuolella olevaan ehjään rinnemaastoon. Tutkimuskohdalle kaivettiin kahdeksan 0,5 x 0,5 m:n kokoista koekuoppaa ja tutkittu pinta-ala on näin 2 m². Koekuopista ei saatu mitään viitteitä siitä, että Kylpylän kivikautisen asuinpaikan osa-alue C ulottuisi suunnitella olevalle tielinjaukselle.

7. LÄHTEET

Painetut lähteet ja kirjallisuus:

- Alhonen, Pentti (1996). Ikaalisten entisen emäpitäjän alueen geologinen kehitys. Teoksessa *Ikaalisten entisen emäpitäjän historia. 1. Vuoteen 1640*. Vammala: Honkajoen kunta, Ikaalisten kaupunki, Jämijärven kunta, Kankaanpään kaupunki, Kihniön kunta ja Parkanon kaupunki, s. 13-57.
- Papunen, Pentti (1996). Ikaalinen eräalueena ja kappeliseurakuntana keskiajalta noin vuoteen 1640. Teoksessa *Ikaalisten entisen emäpitäjän historia. 1. Vuoteen 1640*. Vammala: Honkajoen kunta, Ikaalisten kaupunki, Jämijärven kunta, Kankaanpään kaupunki, Kihniön kunta ja Parkanon kaupunki, s. 157-434.

Painamattomat raportit:

- Adel, Vadim (2002). Ikaalinen. Keskeisen osayleiskaava-alueen arkeologinen inventointi 2002. Tampereen museot.
- Pellinen, Hanna-Maria (2001). Ikaalinen Kylpylä. Kivikautisen asuinpaikan koekaivaus. Tampereen museot.
- Teinonen, Aija (2001). Ikaalinen. Ikaalisen kylpylän eteläpuolinen asemakaava-alueen arkeologinen osainventointi 2001. Tampereen museot.
- Tupala, Ulla (2004). Ikaalinen Kuivaniemi Kylpylä osa-alue C, jätevesiviemärikaivannon valvonta kivikautisella asuinpaikalla. Tampereen museot.

8. DIGIKUVALUETTELO

AKDG 4717:

Kuvaaja: Jan-Erik Nyman

1. Näkymä kohti tutkimuskohdetta, kuvattu lounaasta.
2. Näkymä kohti suunniteltua tielinjaa, kuvattu idästä.
3. Eikkilä I -kiinteistön tasoitetulle rantatörmän päälle rakennettu loma-asunto, kuvattu etelästä.
4. Koekuoppa 1, kuvattu pohjoisesta.
5. Koekuoppa 5, kuvattu pohjoisesta.

9. KOEKUOPAT

Nro	Koordinaatit (ETRS-TM35FIN) Lounaisnurkka	Pinta mpy (N2000)	Koko m	Syvyys m	Kuvaus
1	N: 6855274,48 E: 290673,60	91,80	0,5 x 0,5	0,50	Turpeen alla oli 3 cm paksu ja heikosti erottuva huuhtoutumiskerros, jonka alla oli rikastumiskerros ja kellanruskeaa hietaa noin 30 cm syvyyteen. Tämän alla oli vaaleanruskeaa hietaa kuopan pohjaan asti. Kuopassa oli jonkin verran vaihtelevan kokoisia kiviä.
2	N: 6855270,10 E: 290672,54	92,07	0,5 x 0,5	0,45	Turpeen alla oli noin 20 cm paksu kerros punertavanruskeaa ja soraista hietaa. Tämän alla oli kuopan pohjaan asti vaaleanruskeaa ja kivetöntä hietaa.
3	N: 6855275,13 E: 290679,65	90,60	0,5 x 0,5	0,45	Turpeen alla oli noin 1-5 cm paksu huuhtoutumiskerros, jonka alla oli rikastumiskerros ja kellanruskeaa hietaa kuopan pohjaan asti. Kuopassa oli yksittäisiä kiviä.
4	N: 6855269,01 E: 290678,29	90,95	0,5 x 0,5	0,40	Turpeen alla oli hajanainen ja ohut huuhtoutumiskerros, jonka alla oli rikastumiskerros ja vaaleanruskeaa hietaa kuopan pohjaan asti. Kuopassa oli yksittäisiä kiviä.
5	N: 6855270,13 E: 290683,24	89,59	0,5 x 0,5	0,50	Turpeen alla oli hajanainen ja ohut huuhtoutumiskerros, jonka alla oli rikastumiskerros ja vaaleanruskeaa hietaa noin 45 cm syvyyteen. Tämän alla oli kuopan pohjaan asti harmaanruskeaa hietaa, jossa oli runsaasti vaihtelevan kokoisia kiviä.
6	N: 6855266,00 E: 290681,97	89,71	0,5 x 0,5	0,40	Turpeen alla oli hajanainen ja ohut huuhtoutumiskerros, jonka alla oli rikastumiskerros ja ruskeaa ja runsaasti kiviä sisältävää hiekkaa kuopan pohjaan asti.
7	N: 6855262,80 E: 290684,59	89,10	0,5 x 0,5	0,35	Turpeen alla oli 3 cm paksu huuhtoutumiskerros, jonka alla oli rikastumiskerros ja ruskeaa ja runsaasti kiviä sisältävää hiekkaa kuopan pohjaan asti.
8	N: 6855262,05 E: 290692,17	86,64	0,5 x 0,5	0,45	Pintamullan alla oli ruskeaa ja soraista hiekkaa kuopan pohjaan asti. Kuopassa oli runsaasti kiviä ja kuopasta löytyi yksi pala laastia.

IKAALINEN Kylpylä

Jan-Erik Nyman 2015

Yleiskartta 1:500

Piirtäjä Jan-Erik Nyman

Pohjakarttana on Maanmittauslaitoksen maastokartta
 Koordinaatisto ETRS-TM35FIN
 Korkeuskäyrät (N2000) ovat piirretty Maanmittauslaitoksen
 kahden metrin korkeusmallin mukaisesti

0 10 20 m

- löydön koekuoppa (0,5 x 0,5 m)
- valvottu jätevesikaivanto (Ulla Tupala 2004)
- aikaisempi löytö ja löytöalue
- kiinteistöraja ja rajamerkki

- maaleikkaus
- nurmikko
- mäntymetsä

